

[Tinning]

Før denne renlivet politiske dom krævede domstolene selvsagt bevis for, at dyrkningen skete med henblik på forarbejdning og anvendelse af hampeplanterne til ulovlige formål. Det var fuldt lovligt at dyrke hamp som prydblade i haver, til vildtpleje m.v.

Men når denne planteart forbydes, hvad så med opiumvalmuen, som blomstrer smukt på adskillige bønderes marker? Et afkog af den giver jo et produkt, hvis psykoaktive virkning er adskilligt stærkere end det, der kan fremstilles af hampeplanter.

Landbrugsministeren (Grove, fg.):

Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 90 af februar 1981 om euforiserende stoffer indeholder ikke noget forbud mod dyrkning af opiumvalmuen; den indeholder heller ikke et forbud mod at være i besiddelse af dele af planten eller af hele planten. Det forbud vedrørende dyrkning, der er indeholdt i denne bekendtgørelse, drejer sig om cannabis, og derfor vil højesteretsdommen ikke få nogen betydning for opiumvalmuedyrkningen her i Danmark.

Tinning (VS):

Det var jo prisværdigt klart. Tak for det!

Når jeg har spurgt, hvilke konsekvenser den nye hampedom i højesteret får for dyrkning af opiumvalmuer, er det selvfølgelig ikke, fordi jeg ikke kender betænkning nr. 90, men fordi jeg er enig med dommer Gabe, der i en artikel i Juristen fra 1979, s. 270, skriver: »Det må forekomme ulogisk at forbyde landbruget at dyrke indenlandsk hamp, som indeholder en ringe mængde THC« – det er det rusaktive stof, vi har i den slags – »mens det er tilladt at dyrke valmuer, som indeholder et større kvantum af det langt farligere stof opium.« Og han fortsætter, juristen: »Det er farligt at adskille jura fra rimelighed og sund fornuft.«

Det, dette her drejer sig om, er jo, at højesteret nu har fundet det for godt at forbyde dyrkning af hamp uanset formålet. Der foreligger altså en helt ny tilstand på området for folk, som enten har brugt hampen til prydblade i haven – det må de ikke mere – til vildtpleje – det ved jeg at vor nuværende landbrugsminister har gjort, og det er der ikke noget underligt i, for det gør man, hvis man vil pleje sine fasaner – det må han hel-

ler ikke mere – eller til noget andet, f.eks. at ryge det. De mennesker, som nu ikke mere må ryge hamp, vil selvfølgelig i højere grad kigge sig om efter andre muligheder. Det er det nye, og det er der ikke noget mærkeligt i; det er helt logisk.

Men det forekommer mig dobbeltmoralisk at forbyde hamp, samtidig med at man lader et langt farligere stof blive produceret uhæmmet. Derfor vil jeg spørge fiskeriministeren på vegne af landbrugsministeren, om den nye situation ikke giver anledning til at foretage sig noget med hensyn til opiumvalmuer. For ministeren må vel være enig i, at der, i det øjeblik det er ulovligt at dyrke hamp, vil opstå en endnu højere grad af interesse for opiumvalmuerne, der står rundt omkring på bøndernes marker.

Landbrugsministeren (Grove, fg.):

Vi dyrker opiumvalmuer ikke for at få opium, men birkes ud af dem, og derfor forandrer denne dom ikke noget; det vil vi fortsætte med.

Tinning (VS):

Jeg må forstå den fungerende landbrugsministers svar sådan, at hensynet til birkeseksporten – disse 30 mill. kr. om året – så langt må overordnes hensynet til alt muligt andet, som kan siges om opiumvalmuerne, og det er der så ikke noget at gøre ved i første omgang. Jeg vil så bare oplyse, at vi ikke mener, man kan opretholde den kolossale dobbeltmoral, der ligger i at forbyde hampe dyrkning, men ikke forbyde opiumvalmuedyrkning, fordi det ene handler om at ødelægge nogle bestemte kulturer, som man forholdsvis nemt kan få ram på, og det vil man gøre, medens det andet handler om at genere landbruget, og det vil man ikke. Vi mener ikke, at problemet skal løses ved at forbyde dyrkning af opiumvalmuerne, men vi vil gøre noget ved den anden side af det, nemlig spørgsmålet om hampen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1142

5) Til indenrigsministeren af:

Tinning (VS):